Dialogus in obitum incomparabilis et integerrimi viri Valentini Fontani Medici et Mathematici praestantissimi.
(1618)

DIALOGVS
In obitum incomparabilis & integerrimi ſenis, VALENTINI FONTANI Medici & Mathematici præſtantiſſimi.

Florianus Fontanus filius.

QVò tendis ô pater? mane
Parumper: ecce lucidus
Iter annuum Sol terminat,
Amœnitatem temporum
Mox inchoaturus, premet
Dum terga Phrixei velleris.
Salubre ver firmabit hoc
Corpuſculum laboribus
Academiæ fractum bonis.

V. Fonta-

V. Fontanus Pater.

Vixi ſat: Annorum ſatur
Ad aſtra tendo. Academiæ
Bene ſit, meo quòd optima in-
ſtillauit animo dogmata.
Iam nunc & æquinoctij
Videbo puncta certiùs,
Et Solis obliquas vias.
Te Floriane Academiæ
Commendo, fouit illa me,
Fouebit & te, ſis modo
Cultor Camœnarum vigil.
Sola tibi placeat veritas.
Sequere optimos ſapientiæ
Veræ magiſtros. Vtile
Putes quod honeſtum eſt. Bonus
Et doctus vt ſis inſimul
Enitere: ac haud immemor
Viuas eorum quæ tibi

Dixit

Dixit paternus amor. Ego
Senex peregi limitem
Fato datum. Nunc me iuber
Præire non perire lex
Mortalitatis. Obsequi
Deo decet. Academia
Mater vale, te prosperet
Maximus & optimus Deus.

Natus Cyclo Solis 14. Lunæ 7. Indictione 3. Phamenot 25. Obijt anno periodi Iulianæ 6331. Pharmuti 25.

SEN-

SENTENTIÆ QVAS INTEGERRIMVS SENEX *VALENTINVS FONTANVS* frequenter in ore habuit:

JVLII CÆSARIS SCALIGERI E-xercitatione ad Cardanum CLX. 3.

STudio atq; magnanimitate parandum seruandumq; est regnum literarum, cuius anima VIRTVS & VERITAS est: non ambitionibus atq; factionibus exercendæ coniurationes: quibus aliorsum aliis distrahentibus SAPIENTIA ipsa, quæ in medio erat, lacerata est.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλ. β.

οὐ μὰ δία φιληδόνων ἀνθρώπων ἐστὶν ἀνευρεῖν τὴν ἐν τοῖς οὖσιν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἀνδρῶν πρὸς ἀρετὴν πεφυκότων, καὶ μηδὲν ταύτης ἐπιπροσθοῦν ποιουμένων, ἀλλ' οὐχὶ σαρκὸς εὐσταθὲς κατάστημα ἀγαπόντων, καὶ τὸ περὶ ταύτην πιστὸν ἔλπισμα.